

Susirgimai pasiekė epidemijos proporcijas. Seniej influenzos skiepai mažai gal padėti, bet ir tu stoka.

LAISVĖ

LITHUANIAN
WEEKLYPUBLISHED BY THE LITHUANIAN COOPERATIVE
PUBLISHING SOCIETY, INC.

Published weekly (Fridays)

102-02 LIBERTY AVENUE, OZONE PARK, N. Y. 11417

Entered as second class matter at the Post Office of Jamaica, N. Y.
Established April 5, 1911

ANTHONY BIMBA, Editor

SUBSCRIPTION RATES:

United States, per year	\$9.00	Canada, Lat. Amer., per year	\$10.00
United States, per 6 months	5.00	Canada, Lat. Amer. 6 months	\$5.50
Queens Co., per year	\$10.00	Foreign countries, per year	\$12.00
Queens Co., per six months	\$5.50	Foreign countries, 6 months	\$6.50

Istorinė pergalė prieš imperializmą

Sausio 27 dieną Paryžiuje pasirašytą Vietnamo karui baigti sutartį Amerikos Komunistų Partija vadina "istorinė pergalė prieš imperializmą". Jos pareiškime sakoma: "Bent jau nors laikinai Jungtinių Valstijų agresijos patrankos nutils. Kriminališkas bombardavimas sustos. Nuodingų chemikalų statinės bus uždegtos. Jungtinių Valstijų armijos pasitrauks iš Pietų Vietnamo žemės.

Jungtinių Valstijų imperializmo kriminališki planai pavergti Indokiniją sutrukdyti. Sužeistas tigras yra priverstas pasitraukti į savo urvą. Tai didžiulė pergalė prieš imperialistinę jėgą visame pasaulyje. Taip pergalė Vietnamo žmonėms.

Sutartis nereiškia kovai pabaigos. Mūsų atsakomybė nepasibaigia su pasirašymu sutarties. Nixono Administracija negali gauti patikėjimo. Visos Jungt. Valstijų jėgos turi būti ištrauktos iš Indokinijos srities. Septintasis Lavynas turi pasitraukti iš Vietnamo pakraščio vandenų. Jungt. Valstijų lėktuvų lėkiojimai virš Vietnamo turi sustoti. Marlonetinėms armijoms parama Laose ir Kambodijoje turi pasibaigti, militarinė bazė Tailande turi būti evakuota.

Jungtinių Valstijų žmonių pareiga bus neleisti Amerikos imperializmui pradėti agresiją iš naujo, kai tautinio išsilaisvinimo jėgos laimės Pietų Vietname. Tikslai ryžtingas, aktyvus liaudies judėjimas gali garantuoti, kad Nixono Administracija sutarties laikysis. Mes, komunistai, remsime ir kovosime už sutarties įgyvendinimą. Mes tęsime kovą už Vietnamo liaudies pilną teisę nusispręsti savo šalies likimą".

Komunistų Partija reikalauja, kad visi šio karo kriminalistai būtų priversti atsakyti už savo darbus. Be to: "Mes turime reikalauti pilnų Vietnamui reperacijų (atlyginimo).

Mes turime organizuoti liaudies savanorių brigadas, kurios padėtų Vietnamą atstatyti.

Mes turime tęsti kovą prieš visokius imperialistinės agresijos žygius, už ištraukimą Jungtinių Valstijų militarinių jėgų iš visų 1,200 bazių užsienyje".

Komunistų Partija savo pareiškime nurodo, kad prie šios Vietnamo liaudies pergalės daug prisidėjo ir Amerikos žmonės, kurie kovojo prieš Johnsono ir Nixono politiką. Jai pasiekti šią pergalę padėjo Tarybų Sąjunga ir kitos socialistinės šalys. Jai šią pergalę pasiekti padėjo viso pasaulio taikos jėgos.

"Taikos sutartį paskelbus", sakoma komunistų pareiškime, "visokios rūšies kirminai išlenda iš savo urvų. Tiesiog kokių klausytis Goldwaterių, Billy Grahamų, Stennisų, Rockefellerių seilėjimų apie taiką, kuomet jų politiniai keliai storai uždegti milijonų vietnamiečių krauju ir krauju 50,000 mūsų jaunuolių.

Šiandien mes neturime pamiršti, kas rėmė agresiją, o kas kovojo už taiką. Tikslai žmonės – desėtkai milijonų mūsų žmonių – kurie vedė nepriylgstančią, nepertaukiamą kovą prieš šį kriminališką agresijos karą, turi teisę kalbėti apie taiką. Tikslai tie, kurie atsisakė remti agresiją, turi teisę laikyti aukštai iškėlę savo galvas".

Savo pareiškimą Komunistų Partija baigia raginimu budėti: būti sargyboje, kad agresija nebūtų panaujinta.

Mūsų padėka visiems

"Laisvės" vėjus gavimui naujų skaitytojų, atnaujiniui išsiųstų prenumeratų ir sukelimui specialaus fondo, kad laikraštis atsilaikytų prieš ekonominius sunkumus per 1973 metus, baigėsi. Bendrai paėmus, jis buvo sėkmingas, nors, kas liečia specialų fondą, pilnai pasibrėžto tikslo nepasiekėme. Per šiuos metus ekonominis "Laisvės" gyvimas užtikrintas, turint mintyje, kad ir vajui pasibaigus miltelį laisviečiai nesiliaus rūpinęsi savo laikraščio ekonomine padėtimi.

Nuoširdžiausiai dėkojame vajininkams ir visiems skaitytojams, kurie vienoje ar kitokioje formoje šiame vajuje pasidarbavote. Tikslai suvienytomis pastangomis, tikslai didžiule, darnia talka pasiekėme gražių laimėjimų.

Jūrai

Didinga ir kaip niekada tyra,
Pabėrus gintarus pakrantės smėlin.

Kopų vainikas po žalia skara,
Bučiuoja tavo ramų ir audringą mėlį.

Legendom, pasakom, lyg nuotaka marga,
Daug paslapčių ir gintaro pilis,

Kaip garsų lobį saugai gelmėse,
Supi žuvėdras savo bangomis.

O jūra, kiek galybės slypi tavyje;
Užburi sielą nuostabių džiaugsmu,

Daug skausmo ir kančių išleji audroje
Ir vėlei krantą glostai ramumu.

Poetų mūza ir dainių daina
Sirdin įžiebi ugnį meilės didelės.

Brangias minutes saugai kaip mama
Žvejų valtelėms negali žuvies.

Kaunas

ELENA MATULAITIENE

Kas ką rašo ir sako

JUK TAI DOVANA
LIETUVAI

"Veiksnių" spaudoje dar besiginčijama dėl Lietuvos sienų. Antai, kunigų "Drauge" (sausio 24 d.) Algimantas Gureckas posmuoja:

"Skirtingai žiūriu ir į mūsų santykius su vokiečiais. P. Zičkus, matyt, juos dar vis laikomus priešais. Tačiau iš tikro toli anapus Oderio ir Neissės nustumta ir į dvi valstybes perskelta Vokietija Lietuvai jau nebeįpavojinga. Klaipėdos klausimą galime laikyti išspręstu, nes apie jos atgavimą svažoja tik nereikšmingos Klaipėdos vokiečių liekanos ir praradusių realybės pajutimą dešiniųjų, nacionalistinių ekstremistų saujelė. Vokietijos visuomenėje jie jokios įtakos neturi. Kokios nuotikos dabar vyrauja Vakary Vokietijoje, aiškiai matome iš paskutiniųjų Bundestago rinkimų."

O kas tą Vokietiją nustumė už Oderio ir Neissės? Šaunioji Tarybų Sąjungos armija, sumaldama hitlerininkus. Jeigu hitlerinė Vokietija būtų laimėjusi, apie Klaipėdą Lietuvai nė sapnuoti šiandien negalėtų.

Na, o buržuaziniai nacionalistai, dabartiniai "veiksniak" ir "vaduotojai" ranka rankon ejo su hitlerininkais, padėjo jiems prieš tarybinę armiją kariauti, atėjusius į Lietuvą hitlerininkus sveikino ir vadino "Lietuvos išlaisvintojais". Juk taip buvo, ar ne?

NEBEMOKA MELO
GALĄ PASLĖPTI

Chicago menševikų laikraščio redaktorius Gudelis jau visiškai nusimelavo nuo koto. Jis jau nebemoka nė melo galą paslėpti. Antai, viename savo vedamajame jis surinka: "Bet po 25 'niviilacijų' metų tai yra, nuolatinių plėšimų, grobimų ir kiekvieno derliaus išvežimo Tarybų Lietuvon atvykusiame gudui, Lietuva vis dar yra Amerika, nes čia galima ne tik sočiau pavalgyti, bet ir vieną kitą dalyką nusipirkti".

Jeigu tas "gudas" viską išplėšia, pasigrobia ir išsiveža, tai ko jis ton tuščion Lietuvon bevyksta? Vadinausi Gudelis blaiviai meluoja, kai sako, kad "pasigrobia ir viską iš Lietuvos išsiveža".

Jeigu tas "gudas" per visus 25 metų "kiekvieną derlių išsivežė", tai kuo per tuos 25 metus Lietuvos žmonės maitinosi ir dar buvo pavalgę sočiau, negu tas visų derlių pasiėmęs gudas? Vadinausi, "N." redaktorius blaiviai meluoja, blaiviai mulkina ir apgaudinėja savo nelaimingus skaitytojus.

KAS APSIVOGE, O
KAS APSIMELAVO?

Jau "veiksniuose" kilo didelis skandalas su pabėgėliais Butkais. Tai sužinome iš Clevelando smetonininkų "Dirvos" (sausio 24 d.).

Dirvoje patalpintas Amerikos Lietuvių Tarybos pareiškimas. Kaip žinia, Taryba pasiėmė Butkus globoto ir rinko jiems aukas. Apdovanojimai iš lengvatikų buvo išskauti daug pinigų.

Bet kur tie pinigai dingo?

Taryba sako, kad ji visus tuos pinigus iki cento atidavė Butkams, bet, girdi, Zigm

mas Butkus gruodžio 10 dieną per "Laisvės Žiburio" radijo programą visam pasauliui pareiškė, kad "Butkai nėra gavę nė vieno cento, nė jokios pagalbos iš Amerikos Lietuvių Tarybos".

Taipgi, sako ALT "1973 m. sausio 7 d., per lietuvių televizijos programą Chicagoje, Zigm Butkaus prieštariškai ALtui ir VLKui buvo pakartoti Amerikos Lietuvių Tarybai nežinomi tikslai". Raketieriai iš ALTo nusiplauna rankas ir sako, kad jie "daugiau aukų Butkų reikalui nepriims ir atsilystos aukos bus grąžintos aukotojams".

Tai šitaip. Dabar klausimas: ar ALTo vadai bus apsisovę, t. y. surinktas aukas patys "suvalgė, ar Butkus bus apsimelavęs?

Vienaip ar kitaip, visas šis ALTo ir Butkų raketos labai neskaniai dvokia.

APIE KOVĄ UŽ GAMTOS

APSAUGĄ TARYBŲ
LIETUVOJE ŠIANDIEN

Praeitų metų paskutiniame numeryje (nr. 12) žurnale "Mokslas ir gyvenimas" apie gamtos apsaugą plačiai rašo Lietuvos TSR Ministrų Tarybos Pirmininkas Dr. Juozas Manušis. Tarp kitko, jis pabrėžia:

"Gamtą yra svarbiausias tarybinio žmogaus gyvenimo, jo materialinių ir kultūrinių poreikių tenkinimo šaltinis. Žmogus pastoviai naudoja gamtos turtus, vis plačiau įtraukia juos į ūkinę apyvartą. Todėl gamtos apsauga tampa vis aktualesne socialine problema, vienu iš svarbiausių mūsų socialistinės valstybės uždavinių, kurio sėkmingas išsprendimas padės įvykdyti liaudies ūkio planus, gausinti materialines gėrybes ir pakelti liaudies gerovę, išsaugoti ir stiprinti žmonių sveikatą, geriau tenkinti jų kultūrinius ir estetinius poreikius."

Nuolatinis gamtos išteklių eksploatavimas keičia gamtą. Keičia juo intensyviau, kuo sparčiau vystosi mokslas ir technika, kuo greičiau auga visuomenės materialiniai ir dvasiniai poreikiai. Šis procesas intensyvės ir toliau, nes to reikalauja tarybinės visuomenės ateities uždaviniai.

Mūsų respublikos krašto vaizdis keičiasi nepaprastai greitai. Pelkėti plotai paverčiami kultūrinėmis piešomis, ganyklomis, senų medinių trobų vietose auga naujos, modernios kolūkių ir tarybinų ūkių gyvenvietės, plečiasi miestai, rajonų centrai, kuriasi mūsų pramonės gigantai. Iš šio procesas vis intensyviau.

Suprantama, kad plėtojant pramonę, žemės ūkį, transportą, statybą ir kitas liaudies ūkio šakas, didėja galimybė labiau užteršti mūsų respublikos vandens telkinius, dirvožemį, orą, miestuose ir gyvenvietėse didėja triukšmas, o tai turi neigiamos įtakos gamtai, gyventojų sveikatai, jų darbo našumui. Šis procesas privaroma tvarkyti taip, kad gamtinėje aplinkoje žmogaus sukurti objektai sudarytų neatkurtą gamtovaizdžio dalį, kad inžineriniuose projektuose gamtos išsaugojimo, gamtovaizdžio formavimo klausimai būtų kuotinkamiausiai išspręsti.

Nuolatinis rūpinimasis

žemės ir jos gelmių turtais, mūsų aplinka, šių turty apsauga ir jų racionalus, kompleksiškas panaudojimas tarybinio žmogaus labui yra socialistinės visuomenės įstatymas, visos liaudies reikalas".

NAUJAS SKYRIUS
VILNIAUS "TIESOJE"

Sausio 23 d. "Tiesoje" skaitome redakcijos kreipimąsi į Komunistų Partijos darbuotojus. Jame sakoma, kad "Tiesoje" yra įvedamas naujas skyrius arba pokalbis "apie partinio darbo stilių, formas bei metodus". Girdi, "redakcija tikisi, kad šiais klausimais išsivystys laikraštėje gyva, kūrybinga diskusija". Mes neabejojame.

Diskusijų pradžia redakcija ragina darbuotojus pasisakyti tokiais klausimais: "Koks yra partinio darbo veiksmingumo matas? Ką, Jūsų nuomone, čia reikia daryti?"

Kaip Jūsų partinėje organizacijoje ruošiamasi partinių dokumentų keitimui, kaip šis darbas vyksta?

Kaip partinė organizacija vysto socialistinį lenktyniąvimą dėl penkmečio trečiųjų lemjimų plano įvykdymo pirma laiko ir viršijimo? Kas naujo lenktynia-vime?

Kokios naujovės pastaruoju metu atsirado Jūsų partinės organizacijos, partinio komiteto veikloje? Ar visos jos pasiteisina? Kas labiausiai pavyko, kas nepavyko ir kodėl?

Kas trukdo partiniame darbe? Ko, Jūsų nuomone, reikėtų ryžtingai atsakyti?

Kaip Jūsų partinė organizacija, partinis komitetas kelia kiekvieno komunisto aktyvumą, kovingumą, principingumą? Kaip, Jūsų nuomone, geriausia skatinti atvirą, nuoširdų pasikeitimą nuomonėmis susirinkimuose ir visoje partinėje veikloje?

Kaip partinė organizacija, partinis komitetas praktiškai suderina ūkinę ir idėjinę-politinę veiklą?

Kaip partinė organizacija vykdo priimtus nutarimus, kaip į šį svarbų darbą įtraukiami komunistai?"

METINIS APSIDAUŽYMAS
UŽ DOLERIUS

Kaip žinia, kasmet šiuo laiku mūsų Lietuvos "vaduotojai" ruošia taip vadinamos "Lietuvos nepriklausomybės" minėjimus. Jų tikslas – iš lengvatikų prisikaupti dolerių. Bet kaip tik dėl tų dolerių tarp jų kyla baisiausias rietenos. Mat, Lietuvių Bendruomenės vadai ta proga irgi nori pasinaudoti ir dolerių pasižvejojti. Bet Amerikos Lietuvių Tarybos vadai reikalauja, kad nuo minėjimo parengimų visi ir kiekvienas doleris tik jiems atitektų. Ypač Chicago menševikai energingai kovoja bendruomenininkų ne iš tolo neprileisti prie tų dolerių.

"Naujienos" šaukia: "Amerikos Lietuvių Tarybų sudarančios politinės grupės turi imtis priemonių bendruomenės vadų apetitus suvaldyti!" ("N.", sausio 30 d.).

O kuo geresni tarybininkų vadų apetitai?

PARYŽIUS. – Komunistų Partijos konvencija užgyrė palaikyti bendrą kairiųjų partijų frontą rinkimuose kovo mėn. Tikimasi pasiekti nemažų laimėjimų.

V. Kapsukas apie Tarybų
Sąjungos susikūrimą

V. Kapsukas

Straipsnyje "Žingsnis, kuris turi pasaulinės reikšmės", kuris pasirodė lietuvių komunistų leidžiamame žurnale "Komunaras" 1923 m. sausio mėnesį, Vincas Kapsukas rašė:

Gruodžio 30 d., buvo sudaryta RTFSR, Ukrainos, Baltarusijos ir Užkaukazės Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjunga. Iš tikrųjų jos niekuomet nebuvo atsiskyrusios viena nuo kitos kinų sienų; bendri išlaukiniai ir vidujiniai priešai ir bendri uždaviniai visuomet rišo jas į vieną kūną. Vienok juridiskai jos buvo nepriklausomos, turėjo visus atskirus savo liaudies komisariatus, kurie kartais skirtingais keliais ejo. Dabar atėjo laikas tvirtiniam jų susijungimui (...)

Vienas motyvas – tai Tarybų respublikų ūkio stovis. Jis yra nusilpnėjęs visose respublikose. Reikia sujungti, kas dar liko, kad lengviau būtų jį atstatyti. Reikia sujungti juo labiau, kad tarp įvairių rajonų ir Tarybų respublikų iš senų laikų įvykęs darbo pasidalinimas, įvairių ūkio šakų pasidalinimas. Pavyzdžiui, šiaurė suteikia rytais ir pietums manufaktūrą, rytai ir pietūs šiaurui medvilnę, anglį, naftą. Visų Tarybų respublikų ūkis sudaro vieną ūkį. Ypatingai neatskiriama jų transportas. Prie to viso reikia dar pridurti blogus finansus, kurie gali būti pataisyti tik bendromis jėgomis, vedant visose Tarybų respublikose vienodą finansų politiką.

Antras motyvas – bendra visų Tarybų respublikų tarybinė padėtis, bendri buržuaziniai priešai, kurie seniai būtų prariję silpnesniąsias Tarybų respublikas, jei jos nebūtų buvusios paturimos stipresniųjų. Norint piliietinis karas jau pasibaigė, vienok jis gali būti mūsų priešų visuomet atnaujintas. Be to, dabar visokiais būdais stengiasi kapitalas ekonomiskai pavergti Tarybų respublikas. Tai spiria visas jas būtina sudaryti bendrą karo frontą ir bendrą ekonominį frontą prieš kapitalo antpuolį: turėti vieną bendrą armiją, bendrą užsienio prekybą; bendrai daryti su kapitalistiniu pasauliu įvairias sutartis, bendrai atremti Antantės pastangas izoliuoti Tarybų respublikas.

Šitie veiksmai veikė ir seniau. Vienok ypatingos svarbos jie įgijo dabar, kada pasibaigė piliietinis karas ir Tarybų respublikos gavo galimybės pereiti prie kūrybos darbo.

Pagaliau trečias motyvas,

reikalaujant Tarybų respublikų tvirtesnio susijungimo, – tai pats Tarybų valdžios tarptautinis pobūdis, jos klasinė prigimtis. Jei kapitalas, privatinė nuosavybė ir eksploatacija skiria žmones pagal tautos, atstina įvairių tautų prieštaravimus ir jų kovą, tai Tarybų respublikose, kur valdžia ne kapitalu remiasi, o darbu, ne private nuosavybe, o kolektyvia, ne išnaudojimu, o kova prieš išnaudojimą, – čia pati Tarybų valdžios prigimtis lenkia darbo minias prie susijungimo vienon socialistinė šeimynon. Dėl to tai ten, Vakaruose, buržuazijos pasauly, mes matome susidedančių iš įvairių tautų valstybių irimą (pavyzdžiui, Didžioji Britanija jokių būdu negali nuraminti Indijos, Egipto, Airijos, Lenkija – Vakarų Baltarusijos ir Ukrainos), o Tarybų respublikose puikliausiai sugyvename mažiau kaip 30 tautų: čia eina tarp atskirų tautų ir nepriklausomų respublikų ryšių tvirtėjimas. Dabar visų Tarybų Respublikų Tarybų suvažiavimai vienu balsu pareikalavo sudarymo tvirtos socialistinių Tarybų respublikų sąjungos.

Kokiais pamatais! Į tai atsako priimtosios minimų suvažiavimų rezolucijos: karo, užsienio, užsienio prekybos, susisiekimo (kelių) ir pašto ir telegrafo komisariatų turi būti sujungti; atskirose respublikose jie naikinami ir lieka tik Sąjungos Sovnarkome (Liaudies Komisaratai lieka atskirose respublikose, bet veikia pagal Sąjungos centro atitinkamus komisariatų direktyvas. Pagaliau vidaus reikalų, teisingumo, švietimo, žemės ūkio, sveikatos ir socialinės globos komisariatai, kurie turi atsižūrėti visų pirma į vietos savitumus, lieka savarankūs atskirose respublikose ir yra vedami savųjų CIK-ų (Centro Vykdomybų Komitetų) ir Sovnarkomų. Tai laiduoja joms laisvą tautos kultūros plėtojimąsi.

NIKELIS AUGALUOSE

Normaliam daugumos augalų augimui reikia labai mažų cheminių elementų (metalių) kiekių. Naujosios Zelandijos Masejaus universiteto mokslininkai atrado augalą, kuris iš dirvos sukaupia labai daug nikelio. Paprastai šis metalas neturi jokios įtakos augalų augimui.

Kaimo žmonės

Pagal šventuosius lietuvių spėjimą, Ir juokiasi iš pranašų. Svajonėje Penolopėjį Užslėpę sergi prie beržų.

Pastebimi ir be trimitų, Ir kaip druska suprantami, Neįprastai tarytum midų Ir peikt, ir garbinti imi.

Jų paprastumas tarsi molis Prie rankų limpa ir minčių. Sugrįžta rudenio namolei Vaisiu išnokusiu, brandžiu.

Vienodai pasitinka kliūtis Keiksmu pagoniškai švairiu. Ir klausimą: "būt ar nebūti" Išsprendžia darbu ne variu.

Ir taip per amžiaus metų griūti

Nė karto netrūni dugne, Kai upė vandens ima srūti, Pražydi, bręsta su žeme.

JONAS JUREVIČIUS

LEONAS STEPANAUSKAS

Laiškas iš Berlyno

(Tąsa iš praeito num.)

ISTORIJS RANKA KIETA

Įeinant į Sutarties pasirašymo rūmus, mus dar keletą kartų tikrina. Prie paskutiniųjų durų mandagiai paprašo netgi portfelius atidaryti. . . Tuo stebėtis visai nereikia. Norima istorinę valandą apsaugoti nuo betkio beprotiško vakarykščių dienų apaštalių išpuolio.

Lygiai taip pat, beje, elgėsi ir Vakarų valstybės, pasirašant Vakarų Berlyne Keturišalią susitarimą 1972 metų birželio 3 d. Atmenu, į buvusiuosius antrojo pasaulinio karo sąjungininkų Kontrolinės Tarybos rūmus vakarų Berlyne net atdėti tą dieną buvo sunkuprasprūsti. Griežčiausiai buvo kontroliuojama Pavyzdžiui, buvo naudojama rentgeno mašina, kuri - sujungta su elektroniniais mechanizmais - signalizuodavo, galima sakyti, ar žurnalistas kelnėse metalinių sagų turi ar ne. Mašina neramiai subruzdėdavo, jei burnoje auksinių dantų būta. . . Pagaliau ant stalų buvo pakloti pateškomųjų asmenų spausdinti atvaizdai. Reikėjo dar ir tiriantį - lyginantį žvilgsnį atlaikyti, įėjus į salę (ten, Vakarų Berlyne), jau būvai į spąstus įkliuvęs. Mat, jei sugėbėjai anksčiau ateiti, neturėjai teisės iki galo išeiti. . .

Rytų Berlyne taipgi buvo imtasi griežtesnių apsaugos priemonių. Užtat didelėje priemonių - akty salėje laisvai judėjo - iki pat pasirašymo stalų - žurnalistai iš visų žemės kampų. Išsisas scena - paaukštinimas buvo pastatytas televizijos kameroms (nesuskačiuojama daugybė!), kino operatoriams.

Štai greitai žingsniu su savo palydomis įeina Valstybės sekretorius prie VDR Ministrų tarybos M. Kolis ir Vakarų Vokietijos kanclerio žinybos specialieis reikalais ministras E. Baras, kaip žinoma derybas vedęs ir ruošiant garsiąją Maskvos sutartį. Prie valstybių atstovų vietų - vėliavėlės. Daromi pareiškimai. . .

Įdomu stebėti šituos abu vyrus iš arti. VDR atstovas M. Kolis tvirto sudėjimo, apskritas, lėtos kalbos. Kiekvieną žodį pasveria. Savo žodžius patvirtina lygiai ir ramia šypsena plačiame veide. VFR atstovas E. Baras smulkaus sudėjimo, liesas, judrus. Į kiekvieną diskusiją žodžius greitai meta. Šypsoi tik lūpomis. Bet kartais praplyšta garstu juoku. It prie kavos stalo sėdėtų. Atidžiau įsižiūrėjęs, matai, kad šitas juokas irgi savo vaidmenį turi. . .

Nepaprasta išvermė šito žmogaus. Pavyzdžiui, užbėgant už akių, noriu prisiminti, kad tos pat dienos vakarą televizoriaus aparate vėl mažiau E. Barą, jau duodantį ilgiausią interview Bonojė. Vadinasi, po įtemptos dienos, dviejų kelionių (iš Bonos į Berlyną ir atgal). Matėsi, laiko jam stigo net persirengti. (Televizoriuje žvilgėjo tasai pats, dieną matytas ir į akis kritęs ministras sidabrinis kaklaraištis). . .

Betgi mes dar Sutarties salėje. Čionai - tuojau po pasirašymo - prasidėjo didelė tarptautinė spaudos

konferencija. Įdomu buvo stebėti, kaip toje pat salėje sėdėjo ar stovėjo - vieni šalia kitų - žymiausi televizijos stočių komentatoriai. Laidų metu jie vieni kitus kapoją priešingais argumentais. Ta prasme nedaug kas keisis ir ateityje. . . Net šioje salėje matai, kad abiejų vokiečių valstybių santykių normalizavimo sutartis tai ne pakeltas semaforas į kažkokį medaus mėnesį ar metus. . . Taikus sambūvis - tai ne ideologinis vienos ar kitos pusės kapituliacijavimas. Socialistinė Vokietija aiškiai pareiškia, kad ji - socialistinės sandraugos šalių sudėtinė dalis.

Si tiesa visiems turi būti iki galo labai aiški. Štai arti girdžiu kaip VDR televizijos žymiausias komentatorius Eduardas Šnicleris kolegai iš kapitalistinio pasaulio rėžia tokią tiesą:

- Man, demokratinės Vokietijos piliečiui, į komunistų žengiančios Tarybų Sąjungos pilietis Ivanas Ivanovičius iš Novosibirsko artimiesiems, negu koks nors ideologinis priešas Hansas Miuleris nuo Reino. . .

Netgi klausimuose, pateiktuose Vyriausybės atstovams, atsispindėjo tatau, kokias pozicijas - ideologinių atžvilgiu - gins šitos dvi Vokietijos.

Štai VFR televizijos korespondentas Loeve kreipiasi į valstybės sekretorių M. Kolį:

- Ar Jūs pilietis iš Frankfurto prie Maino (tai yra, gyvenanti Vakarų Vokietijoje) laikote užsieniečių?

Panašus klausimas VFR ministrui E. Barui:

- Ar Jūs pilietis iš Frankfurto prie Oderio (tai yra, gyvenanti Rytų Vokietijoje) dabar jau laikote užsieniečiu.

E. Baras: "Tai labai komplikotas klausimas. Nelaikau užsieniečiu. Betgi taipgi nelaikau mūsų valstybės piliečių, kuris būtų pavaldus VFR įstatymams".

M. Kolis:

"Pilietis iš Frankfurto prie Maino nėra mūsų valstybės pilietis. Argi Jūs, p. Loeve, Frankfurte prie Oderio save laikote mūsų valstybės, tai yra, socialistinės

Vokietijos piliečiu?

Telekorespondentas Loeve demonstratyviai šaukia, kad, girdi, Frankfurte prie Oderio nesijaučia "vietiniu", užtat abejose Vokietijose save vienodai laiko "vokiečiu".

Matome, kaip sunku peržengti jausminę, tradicijų ir panašiai ribą. O vis tikl istorija negailestinga. Istoringės valandos klausimas: už ką? Už socializmą ar už kapitalizmą? Už tai, kas atgyventa, ar kas užima savo vietą vis tvirčiau pasaulyje, Europoje, kituose kontinentuose.

Vakare mačiau per televiziją poną Loevę klojantį savo mintis. Aišku, ta pat dvasia kaip ir dieną, sutarties pasirašymo salėje.

Savo žodį tarė taip pat ir Rytų Vokietijos televizija.

Vienas dalykas vis tikl bendras:

Nesugriaujama logika reikalauja visus ginčijamus klausimus spręsti taikiomis priemonėmis, prie derybų stalo. Būtent socialistinės šalys, - sako ramus Rytų Berlyno komentatoriaus balsas, - šito išmėginimo nebijo, socializmo pergale švenčiausiai tiki.

. . . Betgi laišką pradėjau linksmu pasakojimu apie ateitį įspėjančių mašiną. Leiskite šia linkme toliau pafantazuoti! Štai paprašau elektroninį galvočių duoti atsakymą man kaip "Laisvės" artimam bičiuliui:

"Jūs "Laisvė" praeitais metais paskelbė daug įdomių straipsnių, laikraštis daro pažangą išorės atžvilgiu. Skaitytojai 1972 metais kaip niekada galėjo įsitikinti, kad laikraštis vertas pagarbos, gina teisingas pozicijas. 1973 metais tikriausiai visi seni skaitytojai "Laisvė" rodys ištikimybę, o atsiras ir naujų skaitytojų bei bendradarbių. Šito laiško siuntėjas taipgi bus nuoširdžiu Jūsų bendradarbiu-korespondentu. Nors jau šiek tiek pavėluotai: su Naujais ir Laimingais Metais".

Leonas STEPANAUSKAS
Berlynas
1973 m. sausis

KINŠASA. - Zairės prezidentas Seko paskelbė, kad Kinijos Liaudies Respublika skolina jo šaliai 100 milijonų dolerių ilgam terminui be nuošimčio mokėjimo.

NIKOSIA, Kipras. - Egiptas lėktuvui susidaužius kalnuose, užmušta 38 žmonės.

Kanados mieste Toronto yra susikūrusi įstaiga "Toronto Anti-Draft Program". Čia duodami patarimai Jungtinių Valstijų jauniems vyrams, pabėgusiems nuo militarinės tarnybos. O jų, kaip žinia, yra desėtkai tūkstančių. Nuotraukoje matome (kairėje) advokatą Dic Brown iš Detroito ir Don Zimmerman iš New Yorko.

KURLINK VAKARŲ VOKIETIJA?

Pavojingi Praetis Šešėliai

Vakarų Vokietijoje, didžiulėje jos pietinės dalies teritorijoje, kaukia reaktyviniai lėktuvai, riaumuoja tankai, burzgia šarvuočiai. Agresyvaus NATO bloko kariniuose keleto etapų manevruose "Refordžer-IV" dalyvauja JAV, Kanados ir bundesvero daliniai. Sausio 9-14 dienomis į Stutgarto, Frankfurto, per Ramšteino aerodromus iš užjūrio buvo papildomai atgabenta 10 tūkstančių Amerikos kareivių, daug technikos. Pagrindinė manevrų operacijoje "Serten šild", kurios tikslas - patikrinti "sugebėjimą pasipriešinti karinei agresijai iš Rytų", sausio 22-26 d. dalyvavo apie 40 tūkst. kareivių, 2,700 tankų, 8,000 automašinių. Manevrai "Refordžer IV" tęsis iki kovo mėnesio pradžios.

Kaip tai suprasti? Juk, rinkdami bundestagą, VFR gyventojai nepatikėjo savo šalies vairo krikščionių demokratų partijai, kuri du pokario dešimtmečius stūmė Vakarų Vokietiją į revanšizmo ir neonacizmo kelią. Tuo tarpu V. Branto vadovaujama socialdemokratų ir laisvųjų demokratų vyriausybė, per minėtuosius bundestago rinkimus gerokai sutvirtinusi savo pozicijas, jau yra žengusi naujų realistinių užsienio politikos žingsnių, padėjusių sušvelninti padėtį Europoje. Pakanka prisiminti neseniai pasirašytą sutartį dėl VDR ir VFR santykių pagrindų.

PATAIKAVIMAS IR
NUOLAIDA AMERIKA

"Refordžer-IV" karinius manevrus galima laikyti V. Branto vyriausybės nuolaida užsienio sąjungininkams. Tokie atvejai čia ne naujiena. Pažangioji VFR spauda, pavyzdžiui, seniai stebisi, kodėl V. Brantas: Nobelio taikos premijos laureatas, iki šiol nė žodžio nėra paskermęs JAV agresijos Vietnamui, kodėl VFR tebetiekia ekonominę paramą marionetiniam Pietų Vietnamo režimui. Ši kartą laikraštis "Unzere calt" atkreipia dėmesį į tai, kad VFR vyriausybė, pasisakanti už visos Europos pasitarimą, sutiko su NATO vadeivų provokaciniu sumanymu surengti Vakarų Vokietijoje stambius karinius manevrus būtent tuo momentu, kai į Helsinkį vėl rinkosi Europos šalių atstovai tartis dėl korekcijų priemonių visos Europos pasitarimui sušaukti.

Galima būtų suminėti daug faktų, rodančių, kad Vakarų Vokietija ir V. Branto vyriausybė labai sunkiai vaduojasi iš praetis šešėlių. Štai ką tik Diuselendorfe buvo teisiškai šeši nacistiniai nusikaltėliai, vadovavę baudžiamajam būriui "4-B", kuris okupacijos metais Ukrainoje žvėriškai nužudė daugiau kaip 90 tūkst. taikų tarybinių piliečių. Teismas nacistinius žmogžudžius nuteisė vos po keletą metų kalėti, priedo po proceso jie. . . nuėjo namo, nes buvo atsižvelgta į "didelę užstato sumą" ir "į nuteistųjų amžių". Stebėtinai humanizmas!

Galima būtų suminėti daug faktų, rodančių, kad Vakarų Vokietija ir V. Branto vyriausybė labai sunkiai vaduojasi iš praetis šešėlių. Štai ką tik Diuselendorfe buvo teisiškai šeši nacistiniai nusikaltėliai, vadovavę baudžiamajam būriui "4-B", kuris okupacijos metais Ukrainoje žvėriškai nužudė daugiau kaip 90 tūkst. taikų tarybinių piliečių. Teismas nacistinius žmogžudžius nuteisė vos po keletą metų kalėti, priedo po proceso jie. . . nuėjo namo, nes buvo atsižvelgta į "didelę užstato sumą" ir "į nuteistųjų amžių". Stebėtinai humanizmas!

ASTRI KOVĄ BRANDTO
PARTIJOJE

Socialdemokratų partijoje, kuriai priklauso ir V.

Brantas, taip pat jau seniai vyksta atkakli kova. Buvusios dešiniųjų parlamento deputatų grupės "Kanal ar-baiter" narė A. Renger, išrinkta bundestago pirmininke, savo veiklą naujajame poste pradėjo įžūlia provokacija. Paskelbusi seriją oficialių vizitų į VFR federalinius kraštus, su vienu pirmųjų tokių vizitų A. Renger nuvyko į . . . Vakarų Berlyną. Tuo tarpu visiems žinoma, kad keturių šalių susitarimas, taip pat naujieji VFR santykiai su Tarybų Sąjunga ir Vokietijos Demokratinė Respublika remiasi nedviprasmišku konstatavimu, jog Vakarų Berlynas nepriklauso Vokietijos Federatyvinei Respublikai.

Balandžio mėnesį planuojama sušaukti socialdemokratų partijos (VSDP) suvažiavimą. Pasaulio visuomenė laukia, kad jis sustiprintų pažangiąsias jėgas pagrindinėje Vakarų Vokietijos valdančiojoje partijoje, kas leistų VFR nuosekliau laikytis realistinio užsienio politikos kurso.

PROF. SAMEUL BOWLES pašalinimas iš Harvardo universiteto už jo pažangiasias pažiūras į šių dienų gyvenimą.

Detroit, Mich.

Moteryų Pažangos klubo narių susirinkimas įvyko sausio 14 d. Pirmininkė Anna Dockus atidarė susirinkimą ir liko išrinkta tvarkos vedėja.

Atsilankė gražus skaičius narių, kas buvo malonu matyti.

Klubo valdyba išdavė mėnesinį ir metinį raportus. Moteryų Pažangos klubas 1972 metais turėjo išmokėjimų-aukų \$325, o įeigų buvo tiksliai \$149. Tas reiškia, kad klubo iždas mažinasi. Visi raportai priimti.

Skaityti laiškai nuo Cancer Society ir March of Dimes, prašant paramos. Po apkalbėjimo nutarta paaukoti po \$10 abejoms įstaigoms. Skaitytas padėkos laiškas nuo "Women for Peace" už klubo \$10 auką.

Spaudos vajininkė Adelė Wardo išdavė raportą. Sakė, kad vajuos eina prie pabai tarybinių piliečių. Teismas nacistinius žmogžudžius nuteisė vos po keletą metų kalėti, priedo po proceso jie. . . nuėjo namo, nes buvo atsižvelgta į "didelę užstato sumą" ir "į nuteistųjų amžių". Stebėtinai humanizmas!

ASTRI KOVĄ BRANDTO
PARTIJOJE

Socialdemokratų partijoje, kuriai priklauso ir V.

Tarybų Lietuvos dailininkų suvažiavimas

Grupė suvažiavimo delegatų pertraukos metu - grafikas K. Ramonas, vitražistas A. Garbauskas, grafikas P. Ilgūnas ir tapytojas R. Kunca. M. KURAIČIO nuotrauka

Sausio 18-19 dieną Vilniuje į savo aštuntąjį suvažiavimą buvo susirinkę Tarybų Lietuvos dailininkai. Šios kūrybinės organizacijos narių skaičius sparčiai artėja prie 500. Aktyviais dailės gyvenimo centrais šiandien tapo ne tik Vilnius ir Kaunas, bet ir Šiauliai, Klaipėda, Panevėžys.

Per pusketvirtą metų, praėjusių nuo paskutinio suvažiavimo, surengta 467 dailės parodos respublikoje ir apie 50 - už respublikos ribų. Jose eksponuota 46 tūkstančiai dailės darbų. Tuo tarpu per 20 buržuazijos valdymo metų, kaip pažymėjo Dailininkų sąjungos valdybos atsakingasis sekretorius P. Gudynas, buvo surengta 80 parodų, kuriose eksponuota apie 10 tūkstančių darbų.

Gražus ansamblis Tarybinės armijos kovoms įamžinti išaugo Kryžkalnyje, paminklas V. Leninui - Kaune, lietuvių literatūros klasikės Žemaitės skulptūra papuošė vieną centrinių Vilniaus skverų. Lietuviškais vitražais gėrėjosi pasaulinių parodų Monrealyje ir Osakoje lankytojai.

Suvažiavimo dalyviai nužymėjo kelius, kaip dar vertingesniais dailės kūriniiais papuošti mūsų gyvenimą ir buitį, kaip sėkmingiau pasirodyti trečiojoje Pabaltijo respublikų dailės parodoje, kuri šių metų rugpjūčio mėnesį bus surengta Maskvoje.

Sveikinimai, linkėjimai ir pažadai

Ryšium su pasirašymu Vietnamo karui baigti sutarties, Tarybų Sąjungos vadovybė pasiuntė Šiaurės Vietnamo vyriausybei Brežnevo, Podgorno ir Kosygino pasirašytą toki laišką:

Brangūs draugai! TSKP Centro Komiteto, TSRS Aukščiausiosios Tarybos, TSRS vyriausybės ir visos tarybinės liaudies vardu siunčiame jums ir jūsų asmenyje broliškajai Vietnamo liaudžiai karštus sveikinimus ryšium su įjymiu įvykiu, dideliu visų Vietnamo patriotų laimėjimu - karo nutraukimu ir taikos atkūrimu Vietnamui.

Vietnamiečių tauta savo didvyriška kova atliko šaunų žygdarbį, kuris ieis į istorinį tautų kovos už laisvę ir nepriklausomybę, prieš agresorius ir engėjus metraštį kaip vienas iš ryškių jo puslapių. Saunūs Vietnamo liaudies sūnūs ir dukros šalies šiaurėje ir Pietuose savo narsumu, išvermingumu ir pasiaukojimu nusipelnė didžios visų pažangiųjų žemės žmonių pagarbos.

Neišmatuojamai išaugo autoritetas didžio patrioto ir internacionalisto Ho Ši Mino sukurtos ir išugdytos Vietnamo Darbo žmonių partijos - Vietnamo liaudies avangardo - VDŽP Centro Komiteto, kuris sumanią vadovauja socializmo statybai Vietnamo Demokratinėje Respublikoje ir kūrybiškai organizavo kovą prieš JAV agresiją kariniame, politiniame ir diplomatiname fronte.

Sudarytas susitarimas, numatantis išvesti visą Amerikos ir kitą užsienio kariuomenę iš Vietnamo žemės, JAV kišimosi į Vietnamo vidaus reikalus nutraukimas - tai svarbi pergalė kovoje prieš imperializmą, įtikinamas įrodymas, kad mūsų dienomis jokia jėga negali palaužti pasivėžio tautos, kuri kovoja už savo neatimamas teises ir kurią remia visos pažangiosios pasaulio jėgos.

Tarybine liaudis sunkiais Vietnamui karo metais nuolat buvo kartu su savo broliais vietnamiečiais, visą laiką teikė jiems pagalbą ir paramą, kovojant prieš agresiją.

Svarbus veiksnys, siekiant susitarimo dėl ugnies Vietnamo nutraukimo ir užsienio kariuomenės išvedimo iš jo teritorijos, buvo pastangos socialistinės sandraugos šalių, komunistų ir darbininkų partijų, visų taikingųjų jėgų, kurios per visus praėjusius metus aktyviai reikalavo nutraukti imperialistinę agresiją prieš Vietnamą, rėmė pasiaukojamą Vietnamo liaudies kovą už savo teises. Plačiu tarptautiniu solidarumu Vietnamui judėjimu mūsų dienomis ku'o ryškiausiai pasireiškė tautų taikos, nacionalinės nepriklausomybės ir socialinio teisingumo siekimas.

Sudarytas susitarimas dėl karo nutraukimo ir taikos atkūrimo Vietnamo atveria Vietnamo liaudžiai kelią į galutinį teisingą įai iškilusių problemų sureguliuojimą.

Vietnamo Demokratinė Respublika - socializmo forpostas Pietryčių Azijoje - dabar galės užgydyti karo padarvius žaizdas, stiprinti ekonominį potencialą ir plačiu mastu kurti socializmą, būdama pavyzdžiu tautoms, kovojančioms už nacionalinę nepriklausomybę ir stojusioms į savarankiško vystymosi kelią. Karo ir užsienio kišimosi nutraukimas sudaro prielaidas Pietu Vietnamui žengti nacionalinės santarvės, demokratijos, tikros nepriklausomybės ir neutralumo keliu.

Taikos įvedimas Vietnamo žemėje prisidės prie padėties gerinimo Pietryčių Azijoje, sudarv dar palankesnes perspektyvas pasaulinio socializmo, nacionalinio išsivadavimo ir pažangos jėgų kovai už tolesnį tarptautinio įtemimo mažinimą, už taikos bei saugumo stiprinimą Azijoje ir kituose žemynuose.

Tarybinė liaudis nuoširdžiai džiaugiasi savo brolių vietnamiečių laimėjimais. Kaip ir anksčiau, vietnamiečių tautos rūščių išmėginimų metais, jos kovos prieš imperialistinę agresiją laikotarpiu, tarybinė liaudis ir naujajame etape nuolat remia teisingą Vietnamo reikalą. Tarybiniai žmonės tvirtai įsitikine, kad pasirašytų susitarimu realizavimas bus svarbus praktinis žingsnis į vieningo, demokratinio, taikaus, nepriklausomo ir klestinčio Vietnamo sukūrimą

BRONIUS JAUNIŠKIS

Krikštas ir Dabartis

Pavartę XIX amžiaus bažnytinius metrikus matome, kad Lietuvoje iš 7-9 gimusių vaikų užaugdavo 3-4. Nes tai buvo laikai, kada į mirtį buvo žiūrima, kaip į Dievo valią. O katalikų bažnyčia šitaip paguodavo: "Dievulis iš davė, dievulis ir pasiėmė". Ko gi verkti. Mažas buvo, nespėjo nuodėmių pridaryti, tai tik džiaugsmas, kad mirė, juk tiesiai pas patį poną Dievą nukeltavo amžinon laimėn. Bet motinoms, nors ir bažnyčios ramina, vistiek spausdavo širdį. Jos netroško niekados, kad nekaltas sūnelis ar dukrelė greičiau "pasimaitytų su Dievuliu". Motinos norėjo, kad vaikai augtų ir palengvintų jų gyvenimą, praskaidrintų nelengvas senatvės dienas.

SUSIETAS SU PRIETARAIŠ

Taigi, tik viena bažnyčia nesielvartavo dėl kūdikio mirties. Bažnyčia ir dabar iš esmės tokia pat. Nes po mirties gyvenimas, anot kunigų, yra svarbesnis už žemiškąjį. Todėl nenuostabu, kad kunigų gaudinamos bobutės ir ypatingai davatkos nuo pat pirmųjų kūdikio gyvenimo valandų taip nepaprastai rūpindavosi tą mažą vaikiuką ruošti dangaus karalystei ir pirmoje eilėje puldavo vaiką krikštinti, nes tai esąs svarbiausias krikščionio požymis. Krikštas, pagal katalikų tikybą, atveria vartus į Dievo karalystę.

Ir štai lyja ar sniega, šalta ar šilta būdavo vaikėlis vežamas bažnyčion. Ir tik tam, kad iš "velnio nagų" būtų ištraukta jo siela. Nori jis ar nenori, bet niekas jo nesiklausia. Mat, "gera" daryti nereikia atsilaukimo. Kunigas švęsto vandens, druskos, aliejaus ir magiško jūdės pagalbą, pūsdomas į veidą "šventąją dvasią" ir išpūsdamas "piktąją", atlieka mielaširdingą darbą, apsaugo būsimą pilietį nuo velnio žabangų.

NETEISINGAS KRIKŠTO SAVINIMASIS

Katalikai ir pravoslavai mano, kad krikštas yra būdingas tik krikščionims. Bet gi jis jau žinomas dar iki krikščionybės atsiradimo. Tai sunkios praeities liekana.

Gana seniai mūsų proseneliai pastebėjo vandens naudą apšvarinant kūną. Nusimaudę žmogus, pasijusdavo energingesnis, stipresnis. Atsigėręs vandens, atsigaudavo. Visa tai kėlė mintis, kad vanduo turi kokias tai magiškas savybes. Todėl jau žilojoje senovėje daugelis tautų praktikavo naujagimių apšlakstymą, arba maudymą vandenyje. Prieš tai, kad vanduo būtų dar veiksmingesnis, užkeikdavo jį ar užburdavo, manydami, kad toks vanduo neleidžia piktajai dvasiai užvaldyti vaiko kūną, apsaugos jį nuo ligų ir negalavimų. Druška irgi apsaugodavo produktus nuo gedimo ir ji senovėje buvo labai brangi. Todėl ją gydomąją priemonę.

Senovėje krikštavo ir kitomis priemonėmis. Sakysim negrų, arabų ir žydų gentyse buvo žinomos berniukų aptipiaustymo ceremonijos, išlikusios ir šiandien tikinčiųjų žydų bei musulmonų tarpe. Tai irgi laukinės praeities liekanos, išlikę iš tų laikų, kada stabams aukodavo kruvinas aukas.

Tiek kunigas, kuris pučia šventąją dvasią, o įpučia gripą ar slogą, tiek musulmonų mulla, kuris nešvariu peiliu užkrečia ir dažnai sušaldina vaiką arba žydų riezinkas, kuris burna nučiulpdavo žaizdelę, arba baptistas, nardinantis suaugusį žmogų į šaltą vandenį, visi jie niekuo nesiskiria nuo Afrikos burtininkų irgi visokiems būdais "šventinančių" naujagimį.

Senovės egiptiečiai krikštavo naujagimį šlakstydami vandeniu. Persai atveždavo gimusius kūdikius į savo pagonišką šventyklą ir prieš šventą ugnį jį panardindavo į vandenį. Mongolijoje, kur viešpatavo budizmas, atsiradęs žymiai aukščiau prieš krikščionybę, krikštijimo metu uždegdavo lajines žvakes, ir lama, taip vadinas budistų vienuolis, skaitydavo maldas. Tuo metu vaiką triskart panerdavo į vandenį. Romėnai berniukus krikštavo devintą dieną, o mergaites aštuntą apipurkšdami juos vandeniu.

Persų dievo Mitros šventykloje naujai atverstuosius dvasilinkai išmaudydavo čia pat esančiuose baseinuose ar šulinuose, kad nuplautų nuodėmes ir į naują religiją ateitų "švarūs".

Taip buvo seniau, kai žmonės daug ko nesuprato.

IR ČIA TŲ PRIETARŲ LIKUČIAI

Kai kas ir dabar Tarybų Lietuvoje nusileidžia senoms bobutėms ar seneliams ir savo vaikus krikštija bažnyčiose. Žinoma, reikia jiems nusileisti, kada jie mus moko ką nors gero, bet kai liepia laikytis atgyvenusių papročių, kurių jie ir jų tėvai laikėsi dėl savo nežinojimo, tai be abejo šiandien nuolaidžiauti negalime. Bažnyčia su davatų pulku yra suinteresuota religiniu krikštijimu dėl to, kad iš to gyvena. Kunigai, kurie už panašius patarnavimus ima nemažus pinigus, bet naujųjų laikų žmogus privalo elgtis kultūringai.

Be abejo, vaiko gimimas didelį džiaugsmąga šventė. Tai kodėl ir neatšvęsti iškalmingai, tačiau be prietarų, nes ir senieji kur jie be gyventų T. Lietuvoje ar JAV dabar pilnai nebepasitiki Dievu. Ne nuo krikštų, su-tvirtinimų ir Komunijų daro sielą žmogus laimingas, o tik diena diena dirbdamas ir siekdamas mokslo jis tampa savo laimės kalviu. Ir gal tas naujas pilietis padarys tokius atradimus, kurie iš pagrindų pakeis mūsų gyvenimą.

Visų pirmiausia privalome rūpintis, kad vaikas augtų sveikas, mėgtų dirbti ir mokytis, stengtųsi gerbti svetimus ir savus žmones. Nuo šių dalykų, o ne nuo sakramentų priklauso žmogaus gerovė. O vietoj krikštynų švęskime vardynas, kaip švenčia šviesūs žmonės. Vardynas, tai šeimyninė šventė, kada mažam mūsų šeimos nariui parenkamas vardas.

VARDŲ PARINKIMAS

Visi pastebėjome, kad šiandien vardai trumpinami. Sakysim, mergaitės vardas Romualda, tačiau niekas jos mažytės nevadins Romualdyte, o Ramute ar panašiai. Vadinas, parenkant vardus, pirmiausia turime žiūrėti, kad vardas nebūtų daugia-skiemenis, tada jis perdaug nebus trumpinamas ir iš-kraipomas.

Be to, reikia pažiūrėti, ar vardas gerai skamba, ar jis derinasi su pavarde. Kaikas stengiasi vardą parinkti pagal principą, kad ir nežmoniškas, bet -kitoniškas. Dabar T. Lietuvoje tėvai neretai nori dukroms duoti vardą "Gitana", o juk ispaniškai reiškia čigonė. Ir tik sužinoję, ką vardas reiškia, atsisako nuo jo. Tačiau, kiek Gitany, Sondry, Čiginty, Beaty, Arety, Anarchy, Dabrodžių, Dolarių ir Dolare-sų žaidžia mūsų vaikų tarpe. Šitokie vardai liudija ne ką kita, kaip tik miesčionišką kai kurių tėvų skonį.

Senieji šventųjų, palaimintųjų ir kankinių vardai taip pat savo prasme netinka, juo labiau netikintiems, Dievą žmonėms. Jei dauguma žinotų jų prasmę, tai vargiai parinktų tuos vardus savo vaikams.

Gabrielius - Dievo žmogus;

Benjaminas - kairės rankos sūnus;

Rafaelis - Dievas išgydė;

Mykolas - kas yra kaip Dievas;

Samuelis - jo vardas Dievas;

Tomas - artimasis;

Elzbieta - Dievui pašvęsta;

Zuzaus - lelija;

Juozas - jis padės.

Tai vis bibliniai, semitiški mums svetimi vardai.

Be to, jų mitinės istorijos mums šiandien irgi tolimos. Pavyzdžiui, užklausk sūnus tėvą, kas toks buvo Juozapas, kad man jo vardą parinkot. Ir atsakysime, kad pagal krikščionybės mitologiją, tai buvo senbėrnis, kurio sužadėtinė Marija iš Dievo per šventąją dvasią susilaukė sūnaus. Taigi, Juozapas neturėjo savo sūnaus, o augino Dievo sūnų Jėzų Kristų. O dabar tas Juozapas - Kristaus patėvis, pagal katalikybę, su visu kūnų danguje. Juokingai ir keistokai atrodo, o juo labiau, kad ir ši istorija mitologinė.

Taigi parenkant vardus, reikia neužmiršti pasižiūrėti į atitinkamą literatūrą, kad sužinotume, ką jie reiškia, iš kur jie atsiradę. Ir geriausia, kada vardas nebūna susijęs su krikščioniška religine mitologija.

Mums netrūksta vardų, kurie nesutampa su religinėmis tradicijomis, su Dievais ar šventaisiais. Vardynų metu galima aparti, išsilaikinti ir sūnui ar dukrai parinkti gražų, skambų vardą. Ar ne bus patenkinta dukra ar anūkė Rūtos, Birutės, sūnus ar anūkas Vytauto, Kęstučio vardais? Tokiais ir krikštyme.

MASKVA. - Sutartis nutraukti karą ir atidėti taiką Vietnamo yra didžiulis pažangųjų jėgų laimėjimas, skelbia tarybinė spauda.

CHARLESTON, W. Va. - Mainierių unijos prezidentas Miller pasižadėjo padėti šio miesto sanitacijos darbininkų streikui laimėti ir unijos teises iškovoti.

Belgijos sostinės Bruselio studentų protesto demonstracija prieš militarinį dratą; reikalauja drašto sistemą visai panaikinti.

PRISIMINIMAI IR POKALBIS APIE BAISŲJĮ MŪŠĮ

Paryžius, Stalingrado gatvės kampas

Netyčia mieste sutikau senų dienų pažįstamą Ambrasą Igną. Jis rajone melioruoja pelkes ir Vilniuje esti palyginti retas svečias.

- Einu pasižiūrėti filmo "Atmintis", skirto Stalingrado mūšio trisdešimtmečiui, - pasisakė man.

Ambrasas Ignas dalyvavo Didžiajame Tėvynės kare, buvo sužeistas, ir todėl su-prantama, kad jam knietėjo kuo greičiau pamatyti, kaip tie šturpieji įvykiai atsi-spindi šiandien ekrane.

Nuėjau ir aš kartu su juo. Ekrane pasirodė Paryžius. Ant namo lentelė: "Rue de Stalingrad". Gatvėje stovįs reporteris su mikrofonu mąndagiai užkalbina praėjusius ir teiraujasi, ką jie žino apie Stalingradą. Filmavimo kamera, fiksuojanti pašnekėsius, be abejo, stovi kur nors toliau, nes niekas nežvilgčioja į objektyvą.

- Stalingradas? Stalingradas? - raukosi užkalbintas ilgaplaukis jaunuolis, nieko negalėdamas prisiminti. Dar mažiau galima tikėtis patenkinamo atsakymo iš merginų su mini sijonukais ar kokios solidžios miestietės. . . Tik vienas kitas iš senesniųjų vyriškių miglotai prisimena, kad žodis Stalingradas susijęs su paskutiniu karu.

Vėliau panašūs filmo kadrai pateikiami iš Londono, Hamburgo, Berlyno. . . O protarpiais bėga siaubingi dokumentiniai Stalingrado kautynių vaizdai. Gau-džia' patrankų kanonados, iš dangaus krinta bombos, liepsnoja ištisi miestokvartalai. Kareivių grupės, atakuodamos atskirus namus, perbėginėja iš priedangos į priedangą. Vaizduotė padeda papildyti kino kameros užfiksuotą medžiagą. Kokią skriaudą, neviltingą ryztą, neapykantą priešui ir įtūtį turėjo patirti kiekvienas kareivis, atsidūręs tame ugnies pragare! Kokioje agonijoje tūkstančiai jų žuvo, užgeso, sustingo žiemos šaltyje atmerktois akimis, pražiotomis burnomis! Kiekvienas žuvęs reišė iš-tisą turtingą sumanymų ir vilčių kupiną gyvenimą. Namie jų laukė motinos, žmonos, maži vaikai. Jų laukė paliktas aukštosios mokyklos suolas, troškimas įsigyti viliojančią specialybę ir pasitikti nuostabų, begalo nuostabų gyvenimą. Ir vietoj to, jie turėjo savo kūnais pridengti socialistinę šalį nuo apsiginklavusios iki dan-tų fanatiškos fašistinės armijos.

Išėję iš kino salės, mudu su Ambrasu ėmėme dalintis mintimis. - Iš trisdešimt metų perspektyvos dabar tos siaubos dienos atrodo lyg nerealios, - tarė mano bičiulis. - Mes buvome tik maži sraigčiai didelių įvykių grandinėje. Mes lėmėme istoriją, stumiami kažkokios visuotinės jėgos. Tikriausiai ne mes, o tie, kurie žuvo. Reikėjo žūt būt sustabdyti rudąjį marą, sutramdyti žmogėdriškos moralės skleidėjus. Kello atgal nebuvo. Ir elinai, ir vadai turėjo nusilenkti istorijos šaukimui. Mintis, kad galima nepaklusti, atrodo juokingai naivi.

- Ar ne beprasme atrodė tos mirtys, - paklausiau jį, - matant, kaip Vakarų didmiesčiuose tie žmonės nieko nežino apie Stalingradą? - Ne, ne beprasme, - atsakė jis man. - Pergalė, nors kainavusi milijonus gyvybių, sudarė prielaidas naujoms panašioms skerdy-nėms išvengti. Atsivėrė nepaprastos perspektyvos atečiai! Sušvito viltys pradėti amžinosios taikos erą žmonijos istorijoje. O tai, kad dalis žmonių nenori nieko girdėti apie praeities aukas, reiškia ne ką kita, kaip nenorą prisiminti žuvusiųjų jiems paliktą įpareigojimą.

- Kokį įpareigojimą?

- Juk šis filmas, pavyzdžiui, šaukte šaukia kiekvienam įprasminti savo gyvenimą tas siaubingas mir-tis! "Įprasminti" reiškia daryti viską, kad panašios žiaurybės niekad nebepasikartotų. Reiškia, tvirtai tikėti, kad žmonija neišvengiamai žengia į aukštesnę civilizaciją, kad būsimosioms kartoms mūsiškių karų laikotarpis atrodys kaip dinozauriškas individualių plautynių chaosas. Kaip tik už tai, kad įsigalėtų šitoks tikėjimas neišvengiama žmonijos pažanga, ir žuvo prasmingai tie tūkstančiai ir milijonai tarybinių žmonių.

Stalingrado tema mus nuvedė į šaltinius svarstymus. Prisipažinsiu, aš kiek skeptiškai žiūrėjau į Ambraso karštą tikėjimą istorinės raidos tikslingumu. Iš jo trysko nebyli padėka visiems žuvusiems, savo mirties kaina atvėrusiems ne-paprastą perspektyvą pa-žangai. Jos lyg sakė, kad tų tragedijų atminimas žmonių širdyse toks stiprus, jog norom nenorom verčia juos gyventi prasmingai, įprasminti savo veiklą jų žūti. Tegutais žmonės to pilnai dar nesuvokia, bet tas

DARBŲ TĖVAS IR JO SŪNUS

Melioratoriai

Jakševičiai

Dembavos melioratorių gyvenvietė yra už kokio kilmetro nuo Panevėžio. Ji tarsi miesto palydovė, nors daug kuo primena ir nedidelį savarankišką miestelį. Čia ir parduotuvė, ir klubas, tvarkingos gatvės, apstatytos vienas už kitą dailesniais namais. Užsukame į vieną iš jų. Mus pasitinka Seimnininkas, pagarsėjęs melioratorius Kazys Jakševičius. Erdviame, tvarkingame kambaryje - modernūs baldai, didelis televizorius. Už lango viršūnėmis šiuiruoja obelys, kambaryje gera ir jauku. Žodis po žodžio išsišnekame. . .

Nelengvą gyvenimo kelią nuėjo Kazys Jakševičius. Nedideliame tėvo ūkelyje gausiai šeimynai nebuvo kas veikti. Todėl Kazys anksti paliko gimtąjį lizdą ir išėjo darbo ieškoti. Priėmė jį į Kauno melioracijos kontorą. - "Zimago" darbas, kaip sako mano pašnekovas, - gerai žinomas: nuo ankstauro ryto iki tamsos klampoti purve ir be paliovos mojuoti kastuvu. . .

Taip Kazys ir darbavosi, kasdamas griovius, sausin-damas pelkėtus Panevėžio apskrities miškus.

Kas kita dabar, kad įprastinį kastuvą pakeitė daugia-kaušiai ekskavatoriai, buldozeriai, kita šimtarankė technika. Jau šešioliktus metus Kazys Jakševičius dirba vienoje seniausių respublikoje Panevėžio melioracijos statybos valdyboje.

... Besišnekant ir laidozeriai, kita šimtarankė technika. Jau šešioliktus metus Kazys Jakševičius dirba vienoje seniausių respublikoje Panevėžio melioracijos statybos valdyboje.

Kazys Jakševičius su sūnėmis Stasiu ir Rimantu L. GRUBINSKO nuotr.

Iš Argentinos padangės

BUENOS AIRES. - 1973-ųjų sausio 14 dieną, gausus būrys Argentinos lietuvių, jų tarpe ratelio "LIETUVA" didžiuliu šios, taip reikalingos demokratines organizacijos kūrėjų, susirinko į šventiškai papuoštą patalpą, pažymėti ratelio "LIETUVA" įkūrimo 4-ųjų metinių. Į susirinkusius įžanginiu žodžiu kreipėsi S. Kažudozauriškas individualių plautynių chaosas. Kaip tik už tai, kad įsigalėtų šitoks tikėjimas neišvengiama žmonijos pažanga, ir žuvo prasmingai tie tūkstančiai ir milijonai tarybinių žmonių.

Stalingrado tema mus nuvedė į šaltinius svarstymus. Prisipažinsiu, aš kiek skeptiškai žiūrėjau į Ambraso karštą tikėjimą istorinės raidos tikslingumu. Iš jo trysko nebyli padėka visiems žuvusiems, savo mirties kaina atvėrusiems ne-paprastą perspektyvą pažangai. Jos lyg sakė, kad tų tragedijų atminimas žmonių širdyse toks stiprus, jog norom nenorom verčia juos gyventi prasmingai, įprasminti savo veiklą jų žūti. Tegutais žmonės to pilnai dar nesuvokia, bet tas

mes galime pasidžiaugti, pasakė jis, turėdami šį ratelį, kuriame neturi būti vietos visokiems antagoniz-mams. Siekiame ir sekame, kad tarpe narių vyrų draugiškas sugyvenimas, būtų geriami demokratiniai principai. Sukurtuvių proga, ratelį pasveikino, ukrainiečių kultūrinio klubo "Dnipro" veikėjas Pisko, "Arg. lietuvių Balso" leidėjas P. Ožinskas, "Vagos" laikraščio redaktorius St. Zaltauskas, TSRS konsulas Argentinoje, Steponas Pasausis. Visi jie linkėjo rateliui ilgą gyvavimo metų, ir kad visuomet būtų kultūros tvirtovė.

Ratelio sekretorius, E. Pilikauskas, - jaunosios kartos atstovas, savo kalboje paragino lietuvių atžalyną, pagerbiant tėvų sudėtas pastangas kūriant organizacijas, įsijungti į jų veiklą.

Po kalbų, dalyviai vaišinosi asada. Pietų metu, buvo pagerbtas P. Leskauskas, - pirmas ratelio sekretorius. Kilo viršum tosti, per salę nuaidėjo "ilgiausių metų". Po pietų, dalyviai vaišinosi juoda kava ir buvo dalykamas skanus tortas, kurį padovanojo jubilato žmona Paulina Leskauskienė.

ST. Z.-KAS

J. POVILIUS

Taikos pasirašymas Vietname

Oficialiai Vietnamo karas baigėsi 1973 m. sausio 27 d. kaip 7 val. vakaro New Yorko laiku. Tą pačią dieną iš ryto, kaip 6 val. N. Y. laiku, Paryžiaus Majestic viešbutyje susirinko keturių kariaujančių valdžių užsienio ministrai ir pradėjo pasirašyti Vietnamo taikos sutartį. Pasirašė Jungtinės Valstijos, Šiaurės Vietnamas, Pietų Vietnamo reakcinė valdžia ir Pietų Vietnamiečių revoliucinė valdžia.

Ceremonijos begalinės. Sutarties dokumentų buvo net pustuzinis colio storumo knygų. Jų buvo net keturios kopijos anglų ir vietnamiečių kalbomis. Kiekvieno iš pasirašiusių karys buvo odiniais viršeliais ir skirtingos spalvos: amerikiečių - mėlyna, šiaurvietnamiečių - ruda. Ties kiekvienu iš pasirašiusių ant žalio aksomuto 25 pėdų skersmės stalo, ant kurio būtų galima šokti baletą, radosi krūva plunksnų. Po kiekvieno plunksnos brūkštelėjimo naujas plunksnų buvo vartojamas, o senas atiduodamas suvenyrių kolektoriams, kaip istorinė senienų kolekcijos dovana.

Prie kiekvieno pasirašančiojo stovėjo po keletą asistentų: vienas atneša atitinkamą knygą, antras atskleidžia tam tikrą laikštį, trečias pirštu parodo, kur reikia pasirašyti ir, ministrui pasirašius, nusašina juodulį nuo parašo, kad knyga nesuteptų. Valstybės sekretoriui Rogers ir Šiaurės Vietnamo ministrui buvo reikalinga pasirašyti net po 72 kartus, kitiems mažiau. Jei popieriuje bus galima karą sustabdyti, tai šiais parašais jis bus visiems laikams sulauktytas.

Sutartis susidėjo iš dviejų pagrindinių dalių: protokolais, dokumentais abiejų santraukos principų ir dėsnių, taipgi konflikto likvidavimo dokumentais, smulkmeniška nurodantys procedūrą karui baigti ir taikai palaikyti. Pietvietnamiečiai nepripažįsta Šiaurės Vietnamo, o šiaurvietnamiečiai nepripažįsta Pietų Vietnamo. Todėl pasirašant taikos sutartį, jie nesirašė ant tų pačių dokumentų, kur buvo minima Šiaurės arba Pietų Vietnamo valdžios. Kad ir didžiulėje svetainėje ir prie to didelio stalo jie visi vienu kartu negalėjo sutilpti tuo pačiu laiku. Skirtingos grupės susirinko skirtingu laiku ir pasirašė ant tų pačių dokumentų skirtingose vietose.

Cia mano biedna galvelė jau visai susimaišė. Šiaurės Vietnamas sako, kad tokios valstybės, kaip Pietų Vietnamas, nėra; Pietų Vietnamas sako, kad tokios valstybės, kaip Šiaurės Vietnamas, nėra, kad tik yra vienas Vietnamas. Bet pagal kai kurių nuomonę, Kinijos Liaudies Respublikos nėra. Net ir amerikiečiams šie visą gentkartę laiką, kad pamatytų tą didžiulę Kiniją. Dabar net ir mažą Šiaurės Vietnamą matome. Tokias politines raizgines išraišgyti ir tokią komplikuatą taikos sutartį sudaryti iš tikrųjų reikėjo tokio politinio sugabaus diplomato, kaip Henry Kissingeris.

Pasirašant taikos sutartį nesimatė ne tik draugiškumo, bet net ir paprasto mandagumo. Pietvietnamiečiai neapykantos liepsna žypčio-

jančiais žvilgsniais šaudė į šiaurvietnamiečius; šiaurvietnamiečiai, kad ir kiek švelnėliau, irgi tuo pačiu atsimokėjo. Paskutinėje pasirašymo sesijoje amerikiečiai su šiaurvietnamiečiais gal kiek mandagiau ir švelniau elgėsi. Mūsų sekretorius Rogers, žvilktelėjęs skersai stalą į šiaurvietnamiečių delegaciją, lyg pusiau lūpų šyptelėjo. Panašiai padarė ir šiaurvietnamiečių delegacija.

Taip, Vietnamo karotai-kadarai išsiskirstė šaltoje atmosferoje. Matysime, kas bus toliau. Kad karas Vietnamo ir baigtųsi, bet pasaulinė taikos palaikymas, infliacija, nedarbas, gamtos turtų eikvojimas, išmatomis teršimas žemės paviršiaus ir oro, taipgi neplanuotas ir nekontroliuojamas prieauglis žmonijos - tai milžiniškos problemos prieš mus stovi. Bet aš manau, kad mokslas ir sveikas protas tas problemas tinkamai išrūši. Jeigus surasta būdas palaikyti taiką, kai karas mums kainuoja pusę mūsų produktyvio darbo, išieškoto atmoniams ginklams ir kitokiems karo pabūklams, tai-koje kitas visas problemas su laiku išrūši. Gal išauš žmonijai šviesesnis rytojusi! BEVARDIS 1973 sausis Miami, Fla.

Montreal, Canada

Malonu, kad kultūriniai ryšiai tarpe Kanados ir Tarybų Sąjungos švelnėja, to pasekmėje sulaukiame daugiau turistų iš T. Sąjungos, kurių tarpe būna ir tautiečių. Prieš kelis mėnesius čia lankėsi grupė pabaltiečių, kurių tarpe buvo 8 lietuviai. Ilgai ši jų viešnagė pasiliks mūsų širdyse ir mintyse. Tai buvo ne vien malonūs susitikimai ir nuosirdūs pasikalbėjimai, bet labiausiai likome sužavėti jų aukštai pakiliu menu, kurie čia davė visą eilę koncertų. Džiaugiamės ir didžiuliam mūsų tautiečių dideliais atsieikimais meno ir kitose srityse.

Neseniai ir vėl teko sulaukti svečių iš tos didžiosios šalies, kurių tarpe buvo ir vienas tautietis, tai Klai-pėdos Vykdomojo Komiteto pirmininko pavaduotojas Alfonso Vilus, turįs daug visuomeninių įsipareigojimų, plačiai kelavęs, turįs daug patirties, gana malonus, draugiškas, kuklus. Jis atvyko kartu su turistais iš skirtingų respublikų ir skirtingų profesijų, kurie aplankė didesnius Kanados miestus ir pakeliaus po JAV.

P. KISIELIENĖ

WASHINGTONAS. - Marinas R. L. Gidgeway iš Houston, Texas, prieš porą metų buvo paskelbtas žuvusi kare ir jo vardas Arlingtono kapinėse antkapėje įrašytas. Bet dabar jis atsirado gyvas tarp karo belaisvių Šiaurės Vietnamo.

PEKINAS. - Kinijos valdžia sveikina Vietnamo taikos sutartį, kaip didžiulį komunistų laimėjimą.

CORDOBA, Argentina. - Autobusui nusiritus nuo kelio 11 žmonių žuvo, 25 sužeisti.

PLEASANTVILLE, N. Y. - Gaisrai kilus senųjų poliso namuose, 10 senelių žuvo.

Hartford, Conn.

Sausio 28 dieną Nam Bendrovė laikė savo metinį susirinkimą. Valdyba patikė metinę sąskaitą iš Bendrovės stovio. Pasirodo, kad per paskutinius vienerius metus netekome keturių narių ir finansiniai nuėjome žemyn apie tūkstančiu dolerių. Nepaisant to, Bendrovės nariai dar nori palaikyti šią pastogę ilgiau, nes be jos mes iškirktumėm kaip tos bitės be namų.

Išrinkta darbšti Nam Bendrovės valdyba: Pirminkė L. Butkevičienė, sek. H. Carlson, ižd. J. Vasil, pagalbininkais De Carly ir M. Barnett. Po tam visi buvome skaniai pavaišinti. Vaisės paruošė H. Carlson ir De Carly.

Prie Moterų Dienos minėjimo mūsų moterys labai stropiai rengiasi. Bus sudaryta graži programa. Bus rodomos skaidrės ("slides"), ir bus geros vaišės. Visi ir visos kviečiami atsilankyti kovo 4 dieną 2:30 val. po pietų į 157 Hungerford St. Būkite laiku. Nesigailėsite. . . V. K.

Haverhill, Mass.

Oras mainosi. Tai ir daugelis žmonių maino savogvenimo vietas. Kai tik pamato, kad paukščiai skrenda į šiltus kraštus, tai ir jie nenori nuo paukščių atsilikti.

Taip padarė ir mano kaimynai Wm. Sametis su savo žmona Mary. Sausio 16 d. susėdo mašinoje ir nušvilpė Floridon. Laimingos kelionės ir laimingai sugrįžti namo.

Mary ir Račkauskienė gerai dirbo per "Laisvės" vąjį, tai užsitarnavo šiltoje Floridoje pasišildyti.

DARBININKĖ

Sausio 19 d. buvo daug prieškarinių demonstracijų. Neatsilikio ir mūsų miestai. Bradford Common miesto dalyje įvyko demonstracijos už karo baigimą Vietname ir kad prez. Nixonas sutiktų pasirašyti taikos sutartį su Vietnamu.

Matyt, demonstracijos gerai paveikė ir prezidentą patstūmė prie pasirašymo taikos su Vietnamu. Kur vienybė, ten galybė.

WATERBURY, CONN.

Liūdnas prisiminimas

Klementinos Yenkeliūnienės

Vasario 15 d. sueina vieneri metai kai mirė mano žmona ir vaikų motina. Ji paliko mus giliame liūdimė.

Išsėkis ramiai, brangioji. Mes Tavo kapą lankysime ir puošime gėlėmis. Niekad neišeisi iš mūsų širdies ir minties, kol mes būsim gyvi.

JOSEPH YENKELUN - vyras
RICHARD ir VINCENT - sūnus
ANŪKAI ir ANŪKĖS

BINGHAMTON, N. Y.

Mirus

Marcijonai Gegžnienei

1973 m. sausio 6 d.

Reiškiame gilią užuojautą jos dukrai Nellie Ryzus ir jos šeimai, dviem sūnams Pranui Severnui ir Jonui Severnui ir jų šeimoms, taipgi penkiems anūkams ir visiems artimiesiems šioje šalyje ir Tarybų Lietuvoje.

L. Mainionienė
V. A. Kumpas
N. Judikaitienė
J. O. Baka
M. Mikalajūnienė
O. Burtus
M. Burtienė
J. Zemaitis

A. Zemaitienė
J. Vaicekauskas
G. Stevenson
N. Strollienė
P. Jasilionienė
H. Zukienė
H. Vežienė
K. Juozapaitienė

Detroito priemiesčio laikraščio leidyklą piketuoją streikuojantieji darbininkai. Jiems padeda "Daily World" kolumnistas Wm. Allan (antras iš kairės)

Philadelphia, Pa.

TAIKA PRIARTEJO, VEIKSNIAI PAKVAILEJO.

Vaduotojų "Bendruomenė" kas šeštadienį čia paverkšlėna per radiją apie savo bėdas ir užmanymus. Sausio 27 dieną kokis tai ponas Jonas Gaila pasakojo, kad turtingiausia ir galinčiausia šalis pasaulyje pralaimėjo karą prieš komunistus. Pralaimėjo Korėjoje, pralaimėjo Vietname. Kiek laimėjo Vokietijoje, o diplomatiškoje ir Vokietijoje viską prakišo bolševikams, komunistams.

Sakyčiau, kad ponai "vaduočiai" taip neturėtų kalbėti prieš savo globėjus. Amerika nebuvę karą paskelbusi. Amerikos niekas neužėmė, nepžkariavo. Amerika kariavusi sustojo, arba Vietnamo žmonės ir jų turtą, deginusi, naikinusi.

Amžini komunistų priešai visuomet bando kuo nors žmones paguosti, suraminti. Taip ir šis ponas Lietuvos "vaduočias" pasakoja, kad karė labai suvargina žmones, daugelį išžudo. Net ir Vietnamo kare esą daug žuvusių ir lietuvių. Bet karas prieš "vergiją" esąs pateisinamas. Čia jis pasakoja, kad jo motina džiaugėsi, kėlė puotas, vaišino vokiečių kareivius, kuomet jie įsiveržė į Lietuvą. Kare buvę žmonės sunku, daug jų nužudę.

Amžini komunistų priešai visuomet bando kuo nors žmones paguosti, suraminti. Taip ir šis ponas Lietuvos "vaduočias" pasakoja, kad karė labai suvargina žmones, daugelį išžudo. Net ir Vietnamo kare esą daug žuvusių ir lietuvių. Bet karas prieš "vergiją" esąs pateisinamas. Čia jis pasakoja, kad jo motina džiaugėsi, kėlė puotas, vaišino vokiečių kareivius, kuomet jie įsiveržė į Lietuvą. Kare buvę žmonės sunku, daug jų nužudę.

DEMAGOGIŠKOS KALBOS.

R. FOSTERUKAS

St. Petersburg, Florida

Ziemos mėnesiais į mūsų miestą suvažiuoja daug svečių iš šaltųjų kraštų. Ir šiuo laiku mūsų parengimai būna pasėkmingi.

Sausio 20 d. per LLD kuopos parengimą vietiniais ir svečiais prisipildė pilna salė. Turėjome skanius pietus ir muziką.

Baigiant pietauti, Aldona Aleknienė pasveikino svečius ir paprašė juos publiškai pasirodyti. Pobūvio dalyviai svečiams gausiai paplojo. Taipgi svečius pasveikino kuopos pirmininkas J. Milleris. Jis kalbėjo apie mūsų didelį pasiryžimą įsigyti nuosavą namą. Abidvi valdybos, Klubo ir kuopos, darbuojasi sutartinai, ir reikalai eina geron pusėn.

"Laisvės" vartininkas P. Alekna ir "Vilnės" vartininkas Jonas Stančikas pranešė, kad vėjus baigėsi su gerais rezultatais. Priminė, kad įėjau dar randasi naujų ar atnaujinimų prenumeratų, prašomi priduoti šiandien. Abudu vartininkai dėkojo visiems už kooperavimą.

Mūsų pobūviuose visuomet būna muzikos ir dainų. Dainos Mylėtojų Choro mokytoja Adelė Pakalniškieinė pakvietė choristus padainuoti keletą dainelių. Padainavo labai gražiai.

SERGA KUOPOS NARIAI

Serga Aida Ruseckienė ir Vera Norvilienė. L. Tvaska buvo operuotas ant akies, o Juozas Vinikaitis ant vidurių. Linku visiems ligoniams greitai susveikti ir vėl dalyvauti kartu su mumis.

PIRMAS SUSIRINKIMAS

Sausio 27 d. įvyko pirmas Lietuvos Senior Citizens Club susirinkimas; prisirinko daug vietinių ir svečių įsitęmyti.

iš tolimesnių miestų. Klubo sekretorė A. Aleknienė pasveikino svečius. Pobūvyje buvo niujorkietės Helena Jeskevičiūtė ir jos sesutė Amelia Young. H. Jeskevičiūtė buvo pristatyta pakalbėti. Ji pasveikino pobūvio dalyvius. Sakė: "Malonu girdėti, kad jūs nupirkote šį namą". Linkėjo visiems sveikatos, energijos ir draugiškos veiklos.

Turėjome draugiškus pietus. Pusę išlaidų už pietus pamokėjo Juozas Stanelis. Juozas buvo sunkiai susirgęs ir keletą mėnesių gydėsi pas sūnų Newark, N. J. Dabar jau sugrįžo į Floridą. Sakė, kad jaučiasi geriau. Jis taipgi prisidėjo su gražia suma prie nupirkimo namo. Klubu vardu ačiū jam.

Kuopos pirmininkas dėkojo už prisidėjimą prie lešų padengimo. Mes tikrai gražiai, lietuviškai pasivaišino. Kvietė visus pas mus atsilankyti.

Toliau Klubo pirmininkas Valys Bunkus pranešė, kad po ilgų derybų su namo savininkais prie susitarimo, ir namas perkamas už \$32,000. Ir kaip greitai bus ši suma sukelta, taip greitai namą perimsime.

Klubo finansų sekretorė T. Lukienė perskaitė Klubo valdybos paruoštą konstituciją. Po trumpo apkalbėjimo konstitucija buvo priimta vienbalsiai.

Susirinkimą užbaigus, Dainos Mylėtojų Choras, Adelė Pakalniškieinė vadovaujant, padainavo keletą dainelių, o pabaigai užtraukė "Pensininkų himną".

Sekantis Lithuanian Senior Citizens Club susirinkimas, įvyks vasario 24 d. 11 val. ryto, Klubu salėje, 314 15th Ave., So. O. Visi prašomi atsilankyti.

V. B-nė

AN EXPLANATION TO THE PUBLIC REGARDING

PODAROGIFTS, INC.

We are the ONLY firm in U.S.A. exclusively appointed by VNESHPOSYLTORG to accept and send gift-orders to relatives in all parts of U.S.S.R.

PODAROGIFTS, INC. is the ONLY firm in U.S.A. which sends the gift-orders to VNESHPOSYLTORG, without any intermediates, banks etc.

PODAROGIFTS, INC. is the ONLY firm in U.S.A. which accepts orders for PREFERENTIAL ROUBLE CERTIFICATES and delivers its orders directly through VNESHPOSYLTORG for quality merchandise obtainable in the special VNESHPOSYLTORG stores and warehouses in many large cities of U.S.S.R.

PODAROGIFTS, INC. is the only firm in U.S.A. authorized to accept orders for APARTMENTS available through VNESHPOSYLTORG.

PODAROGIFTS, INC. is the only firm in U.S.A. which receives from VNESHPOSYLTORG allotments for Automobiles at special dollar prices.

At present we have a few remaining cars available for immediate sale, of the following models:

ZHIGULI-VAZ 2101 — \$3214.00; MOSKVICH 412 IZH — \$3155.00;

MOSKVICH 408 IE — \$3033.00; ZAPOROZHETS ZAZ 968 — \$2026.00

First come — First served

PODAROGIFTS, INC. receives notice of execution of every order from VNESHPOSYLTORG and ADVISES the sender.

PODAROGIFTS, INC. is the ONLY firm in USA that produces evidence of delivery in accordance with its agreement with VNESHPOSYLTORG.

For our customers convenience orders can be placed with any of our affiliates: Globe Parcel Service, Inc., 723 Walnut St. Philadelphia, Pa. 19106
Cosmos Parcels Express Corp. 488 Madison Ave., N.Y., N.Y. 10022
Package Express & Travel Agency, 1776 Broadway, N.Y., N.Y. 10019

or directly with our main office:

PODAROGIFTS, INC.

240 FIFTH AVENUE, Tel (212) 685-1537

(between 27 and 28 Sts.)

NEW YORK, N. Y. 10001

Make certain you place your orders with a properly authorized firm.

KRISLAI

Atkelta iš 1 psl.

New Yorko kunigai pranciškoni stato "Kultūros židinį". Surinkta daug tūkstančių dolerių. Darbas jau pradėtas.

Pasiskaitęs agitacijos už aukas vietiniame kunigų "Darbininke", vienas laisvietis klausia: O kam šis židiny priklauso? Juk viso lietuvių pastatytos bažnyčios yra užrašytos vyskupams. Visi vienuoliai priklauso vyskupams, o ne lietuviams. Tai veikliausia tas pats bus ir su šiuo "Kultūros židiniu".

Tėvai Pranciškoni turėtų pasiaiškinti.

1971 metais Vilniuje pasirodė labai gražiai išleistas leidinys "TĖVIŠKĖ". Jame fotonuotraukomis plačiai vaizduojamas nūdienis Lietuvos gyvenimas. Vartai jo puslapius, žiūri į nuotraukas ir didžiulį savo gimtojo krašto pasiekimus.

Bet prieš kelias dienas gaunu iš to paties Vilniaus nuo žymiojo Tarybų Lietuvos rašytojo Jono Avyžiaus su jo ranka įrašytais Naujų Metų linkėjimais kitą panašų gražiai paruoštą ir taip pat 1971 m. išleistą leidinį "Balys Buračas". Knyga irgi susideda iš fotonuotraukų. Jų labai daug. Visos jos Balio Buračo. Bet visos vaizduoja mūsų gimtąjį kraštą prieškariniais laikais.

Koks milžiniškas, koks akivaizdus kontrastas tarp senojo ir naujojo gyvenimo! Kokia pažanga Lietuvoje padaryta!

Sirdingai ačiū rašytojui Jonui Avyžiui už šio leidinio prisilutimą.

Kova už amnestiją visiems iš Vietnamo karo pabėgusiems arba atsisakiusiems eiti į militarinę tarnybą per šį karą mūsų jauniems vyrams darosi dienos reikalu visoje Amerikoje. Prezidentas Nixonas visus tuos drąsius vyrus dar kartą praikė ir prisiekė jiems nedovanoti. Bet Kongresas turėtų jiems be delsimo amnestiją suteikti.

Visiems mums senyvo amžiaus žmonėms didžiausias pavojus. Labai pa-brangs MEDICARE. Pavyzdžiui, dabar, išbuvęs 13 dienų ligoninėje, ligonis turi primokėti apie \$72, o pagal prez. Nixono planą, jau reikės mokėti net apie \$200! Toks apiplėšimas palies apie 23 milijonus amerikiečių. Prieš šitą nepateisinamą kėsimąsi ant senesnio amžiaus gerovės turėtų visoje šalyje kilti masiniai protestai. Negalima tylėti!

Austrijos sostinėje Vienoje eina pasitarimai tarp NATO kapitalistinių valstybių ir Varšuvos Pakto socialistinių valstybių dėl sumažinimo konferencijos sumažinimui militarinių jėgų Centrinėje Europoje. Nuo NATO dalyvauja 12 valstybių, o nuo Varšuvos Pakto 7. Visi geros valios žmonės link geriausios sėkmės. Mes nuoširdžiausiai sveikiname kiekvieną valstybę bei tautą santykiuose žygi, siekiantį sumažinti įtampą ir karo pavojų.

RIO DE JANEIRO. - Brazilijos gyventojų skaičius šiuo metu pasiekė 100 milijonų. Metinis gyventojų prieauglis siekia 2.5%.

KVAILA PASAKĖLĖ:

"Kaip gera Amerikoje bedarbiui"...

Ko tik neprikvailioja vakarykščios dienos žmonės savo bejėgiškos neapykantos Lietuvos dabarčiai kvaitulyje! Jau be prošvaisčių sugrižti į normalią protavimo būklę. Jie, sakytume, kaip prancūzų burbonai - nieko neužmiršo ir nieko neišmoko. Bet su žmonėmis, kuriuos minime, yra dar blogiau - jie viską užmiršo ir nieko neišmoko. Tai - dirvininkai, smetinininkai, tautininkai ar dar ten kaip nori vadink. Tie nelaimingieji, kurie kalbasi su šiuo ir anuo pasauliu per Clevelando "Dirvą".

Jie "užmiršo", kad jų dirbtuvos laikais Lietuvoje nebuvo elementarios vakarietiškos demokratijos. Jie "užmiršo", kad jiems valdant valstietis buvo išvaromas, kad mieste buvo žmonių, kurie neturėjo darbo, kad buvo dvarai ir kumetynai. Ir tai todėl kritikuojama tarybinį gyvenimą, už tokias dalykus, kurie Lietuvoje tebuvo jiems valdant. Štai ką reiškia, kai istorijos prarastieji praranda ir protą, ir atmintį. Tada lauk iš jų ko tik nori - net ir tokių dalykų, kurių tyliai pamišę neišdarinėja.

Vienas tokių elementarios logikos praradimų yra "Dirvos" sukurta saviems, psichiškai nuo "vadavimo" nuvargusiems, buvusiems anų dienų vairuotojams, kvailiausia pasakėlė apie tai, kaip gera būti Amerikoje bedarbiui ir kaip sunku Tarybų Sąjungoje turėti darbą. Jūs tik pasiklausykite: "Laisvojo pasaulio darbo struktūroje valstybė rūpinasi bedarbiu. Jam siūlomas vienas ar kitas darbas, bet toks yra darbo įstaigos dispoziicijoje. Darbas negali būti siūlomas bet koks, bet darbo branža privalo būti arti bedarbio darbo įgūdžio branžos".

Na, o jeigu vis tiek nėra darbo? Tai vis tiek puiku - sako "Dirva". Gauni pašalpą, esi laimingiausias ir lauki, kol atsiras tau pagal specialybę ir potraukį darbas. Lauki, kiek nori. . .

Kokia begėdiška veidmainystė, kokia šlykšti socialinė prostitucija!

Taigi, ar "Dirvos" inteligentai bei, atsiprašant, "partiotai" dar nežino, kokia moraliskai sunki yra pati dalia būti nereikalingu visuomenės žmogumi, neturėti darbo, iš pašalpos tik egzistuoti ir nesinaudoti "laisvo pasaulio" išgarbinta "laisve", turėti daugiau pinigų? Ar "Dirva" nežino, kaip nyku šeimai, kada jos galva - vyras ar tėvas - neturi ateities, kada nereikalingas specialisto išsimokslinimas ir žinios ar darbo žmogaus sveikos rankos?

Taigi, ar "Dirva" tik vaizduojasi esanti tokia nai-vi ir kvaila, kai ji aiškina apie privalėjimą duoti bedarbiui tik tokį darbą, kokio jis nori, ir dar tada, kai randa galimybę atsikalbėti: "Jei toks yra darbo įstaigos dispoziicijoje"? O jeigu tokio darbo nėra ir nebus? Ką tada veikti žmogui - iki mirties laukti darbo pagal savo įgūdžius?

Koks čia stebėtinai logikos nuskurdymas, koks aki-

plėšišiausias melas! Gal pats St. Zakevičius-Zymantas pasinaudojo teise pasirinkti darbą ne profesūroje, o kapinėse? Gal ir generolas S. Raštikis nenorėjo dirbti karinėje srityje, tad pasirinko pradžiai patį prasčiausią fabriko darbą? Gal K. Bradūnas nusikėlė per Atlantą dirbti į Baltimorės kapines, kadangi tai buvo jo mėgstamas darbas? Gal V. Alantas be galo džiaugėsi kaip tik "Amžiname Lietuvoje" aprašytu fabriko darbu, nes visai nenorėjo inteligentiškos veiklos? Gal jam dar geriau patiko būti bedarbiu? Tai kodėl jie tokio darbo bėgo ieškoti į Ameriką, kodėl jo nepasirinko Lietuvoje? Kodėl J. Tininis mokytojavo Lietuvoje, o nejo naktinio sargo pareigų, kurias jis pasirinko Amerikoje? Kodėl žinomi lietuvių veikėjai ir specialistai prarado tiek laiko, ieškodami prasčiausio, jokio išsilavinimo nereikalaujančio darbo?

Galima "Dirvai" prisiminti dar kitus pavyzdžius, jog jai vienai Amerika pranašesnė už nedarbą nešantį, socializmą tuo, kad "darbas negali būti siūlomas bet koks", nes - "valstybė rūpinasi bedarbiu".

Šimtą kartų melagiai akiplėšiausiai melagiai tie dirvininkai, jeigu jie diršta net patys save viešai apgaudinėti. Ir tai daro tada, kai V. Meškauskas toje pačioje "Dirvoje" spausdina straipsnį, kurio tema taip ir užrašyta - "Kodėl nemažėja bedarbių skaičius?" Ten jis aiškina, jog bedarbių skaičius ir toliau mažės "palyginti labai nežymiai", pailioja aiškų reikalą procentų demagogija, nepasako tikro bedarbių skaičiaus, bet vis tik pripažįsta: nedarbas - didelė Amerikos socialinė nelaimė.

Pripažįsta, bet čia pat, sąmoningai užsimerkę prieš tikrovę, gieda kvailystes: "O Lietuvoje yra bado grėsmė", "O Lietuvoje nėra duonos", "O Lietuvoje yra nedarbas" ir t. t. ir t. t. Taip, būtent šitaip!

Kuo atkakliau jie taip daro, tuo nykia jų žmąžina pasibaisėtiną niekšišumą, t. y. savo prigimtį.

R. VALINČIUS

NEW YORKO NAUJIENOS

Sausio 29 d. pirmą kartą šių Žiemą mieste pasnigo. Sniego buvo tik apie pusantro colio. Šaltis padidėjo.

Trys jaunuoliai Brooklyne užpuolė automobiliu važiuojančius vaikina ir merginą, kurią visi iš eilės išprievartavo, taipgi juos apiplėšė. Policija plėšikus suėmė.

Kew Gardens kriminaliame teisme kaltinamas Frank Jones, susiginčijęs su žmona, kirviu ją užmušęs ir sužeidęs jos seserį.

Majoras Lindsay pasamdė 1,000 ginkluotų sargų saugoti mokyklą. Jis taipgi padidins policiją, rekrutuoja 3,150 naujų policistų. Policijos išlaidos padidės \$13 milijonų.

Queense patraukti atsakomybės valdžios advokatas Archer ir du jo bendradarbiai. Kaltina juos paėmimu \$15,000 kyšio kriminalinėje byloje.

Auguste J. Ricord gavo 20 metų kalėjimo ir \$20,000 piniginių bausmės už įvežimą į Jungtines Valstijas didelio kiekio narkotikų.

Kompartijos gen. sekretorius Gus Hall reikalauja "N. Y. Daily News" atšaukti melą, būk komunistas užmušė prez. Kennedy.

Vasario 11 d. bus "Daily World" raudonasis sekmdienis, kuriame bus gavėse platinama speciali šio diena-raščio laida.

Miesto universitetas buvo priverstas priimti unijos antirasinį siūlymą, kad samdant tarnautojus, nebūtų jokios rasinės diskriminacijos.

33,000 unijistų ligoninių tarnautojų nusitarė priešintis Nixono pasimojimui sumažinti pakeltus atlyginimus. REP.

Serga

Niujorko Lietuvių Moterų Klubo narė ir visų mūsų organizacijų uoli rėmėja O. Walmusienė nuo sausio mėnesio randasi Vanderbilt Nursing Home, Staten Island, New York.

Šią žinią pranešė telefonu Elsans Imilkowski.

Linkime draugei Walmusienei greit sustiprėti. IEVA

New Yorko respublikonų klubai piketuoja Anglijos iškutvų BOAC raštine; reikalauja ištraukti Anglijos armiją iš Šiaurės Airijos.

Kas bus mūsų miesto majoru?

Vietinėje spaudoje jau plačiai diskutuojamas mūsų New Yorko miesto būsimasis majoras. Tai aukštai vietai aspirantų, žinoma, yra užtenkamai.

Ką dūmoja dabartinis majoras Mr. John Lindsay? Gal pavargo, gal nebekandidatuos? Kol kas jis tyli. . .

Kovo mėnesio 3 dieną susirinks taip vadinamos Naujosios Demokratų Koalicijos vadai ir svarstys savo kandidato klausimą. Nors Lindsay iš respublikonų perėjo pas demokratų, bet spėjama, kad Koalicijos vadai jo nemano.

Ieško kito žmogaus. O, kaip sakytą, tokių žmonių nestinga. Savo kandidatūrą siūlo kongresmanas Herman Badillo iš Bronxo, labai majoru norėtų būti kongresmanas Edward I. Koch iš Manhattano, neatmestų kandidatūros valstijos seimelio narys Albert H. Blumenthal ir dabartinis gamtos apsaugos direktorius Jerome Kretschmer. Ukvaininkų yra dar ir daugiau.

Daleiskime, kad Lindsay nori kandidatuoti trečiam terminui, bet demokratai atsisako jį nominuoti? Jis galėtų kandidatuoti kaip "nepriklausomas". Juk jis ir buvo išrinktas kaip nepriklausomas, be respublikonų bei demokratų užgyrimo. Bet tada jo kandidatūrą rėmė Liberalų Partija, adatos

Padėka

Širdingiausiai tariau ačiū visiems draugams ir draugėms, kurie mane lankė man esant Slaugų name (Nursing Home). Širdingas ačiū tiems, kurie mane aplankė laiškais ir atvirutėmis. Taipgi tariau ačiū ir už dovanas, kurias aplačiau tame Slaugų name būdamas.

Sitas man smūgis jau buvo antras į trejus metus. Ir jis buvo daug stipresnis. Pirmas mane paguldė į tuos namus dviems mėnesiams, o dabar jau išgulėjau net keturius mėnesius. Valdžia nieko ligoniui nepagelbsti. Pačiam reikia pasimokėti po \$26 į dieną, o vaistai ir gydymas ekstra!

Dabar jau esu savonamuo-se. Sveikata grįžta labai pamažu. Dar imsi laiko pakol sudrūtėsiu. Nuoširdžiai dėkų visiems.

J. STANELIS,
St. Petersburg, Fla.

Buvo susirgęs

Tik dabar sužinojome, kad mūsų senas laisvietis ir Spaudos Bendrovės Direktorių Tarybos narys Jonas Rušinskas prieš kelias dienas buvo net ligoninėje atsidūręs. Ten jis išgulėjo šešias dienas. Dabar gydosi namie. Draugė Rušinskienė sako, kad mūsų Jono sveikata gražiai taisosi. Labai džiugu.

Į ligoninę Joną buvo pasiuntę staiga atsiradęs krūtinėje skaudėjimas ir kvėpavimo pasunkėjimas. Atrodo, kad tai buvo tik laikinas reiškinys. Linkime draugui Rušinskui greitai ir pilnai susveikti. REP.

Paieškojimas

Paieškau mažos žalios papūgos. Išskrido per langą Woodhavene. Gausiai apdovanuosiu tą kuris sugrąžins. Esu giliai susijaudinusi. Skambinkite: 296-7139 (6-8)

Pramogų Kalendorius

KOVO 4 D.

Niujorko Lietuvių Moterų Klubas rengia MOTERS DIENOS minėjimą, 2 val. popietę, Laisvės salėje, 102-02 Liberty Ave., Ozone Park, New York.

Arturas Petrika rodys jo paties susuktus filmus iš kelionės po Lietuvą. Taipgi bus meninė programa.

Moterų Klubo narėms

Trečiadienį, vasario 21 d., 2 val. po pietų įvyks Niujorko Lietuvių Moterų Klubo susirinkimas, Laisvės salėje, 102-02 Liberty Ave., Ozone Park, N. Y.

Turime prisiruošti MOTERS DIENOS MINĖJIMO pobūviui, kuris įvyks kovo 4 d. Šis bus paskutinis mūsų susirinkimas prieš tą parengimą.

Po susirinkimo turėsime kavutės ir dar kai ko. PIRMININKĖ

LLD 185 kuopos susirinkimas

Nepamirškite, kad ateinantį antradienį, vasario 13 d. Laisvės salėje įvyks Lietuvių Literatūros Draugijos susirinkimas. Prasidės 2 val. po pietų. Nariai labai prašomi skaitlingai susirinkti. Turime smarkiai pasikalbėti apie kuopos veiklą. Labai svarbu visiems nariams jau už šiuos metus pasimokėti narines duokles. PIRM. JURGIS BERNOTAS

Hate destroys, not builds

Turner Station Project "live" participants, Baltimore, Md.

How many white people today, even in the progressive ranks, hate negroes! It is a blind hate which does not build our life, but destroys it. Hate against black people, as well as against the foreign born and others is an instrument in the hands of the rulers who gain by it.

Why should we hate black people? Many white people say that they steal, rape and more commit other terrible crimes. So do the white people. All major crime syndicates and gangster organizations are made up and controlled mostly by whites.

And these people had their opportunities for a better life, not like the black people who have been shut out of better restaurants, department stores and other public places for decades. A few years of integration are not enough to make them what they should be.

"Having a friend to walk the road with it seems a little shorter and more pleasant", said a negro woman who is active in the movement to bring black and white people closer together, to make life happier for all of us. ILSE

MOTERS DIENOS MINĖJIMAS

įvyks
Sekmdienį, Kovo 4 d., 2 val. po pietų
Laisvės salėje,
102-02 Liberty Ave., Ozone Park, N. Y.
RENGIA

NIUJORKO LIETUVIŲ MOTERŲ KLUBAS
Arturas Petrika rodys savo susuktus filmus iš jo plačios kelionės po Lietuvą praeitais metais. Meninę programą duos Aido Choras su solistais Nele Ventiene ir Viktoru Bekeriu, vadovybėje Mildred Stensler.

Po programos bus bufetinė vakarienė.
Įėjimo auka - \$2,50
KVIEČIA KOMITETAS